

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: S. B.
státní příslušnost Turecká republika
zastoupen Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou
sídlem 602 00 Brno, Milady Horákové 13

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2021 č. j. OAM-630/ZA-ZA11-ZA03-2021, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).
2. Žalobce žalovanému vytkl, že se nijak nezabýval postavením Kurdů v turecké společnosti a způsobem, jakým jim je poskytována ochrana a zda je taková ochrana účinná. Žalovaný se ani nezajímal o důvody, proč se neobracel na příslušnou bezpečnostní složku. Konstatoval, že od konce roku 2020 jsou v Turecké republice zesíleny „protikurdské nálady“, které započaly trestním stíháním bývalých i současných členů prokurdské politické strany HDP a reálnou hrozbou zrušení politické strany HDP. On sice není členem politické strany HDP, nicméně má za to, že hrozí-li politické straně, která zastává v zákonodárném sboru Turecké republiky ochranu práv kurdské menšiny a je považována za vyložené „prokurdskou politickou stranu“, její zrušení, kdy navíc eskalují ve vztahu k jejím bývalým a současným členům různá restriktivní opatření, dokresluje tyto události negativní přístup většiny „tureckého“ obyvatelstva vůči Kurdům. V žalobě žalovaný odkázal na konkrétní internetové zdroje, z nichž citoval. Dále uvedl, že ačkoliv není členem uvedené politické strany, lze z jím citovaných článků vypozařovat zcela jasnou „náladu“ v Turecku ve vztahu ke kurdským příslušníkům. Ze zprávy Amnesty International plyne, že od konce roku 2020 probíhají trestní restrikce vůči členům prokurdské politické strany, které hrozí zákaz. Žalobce rovněž odkázal na návrh usnesení Evropského parlamentu o potlačování opozice v Turecku, zejména Lidově demokratické strany (HDP) ze dne 7. 7. 2021, ve kterém jednak kritizuje Turecko z nedodržování rozsudků ESLP a dále také zdůrazňuje nutnost znovu zahájit kurdský mírový proces. S ohledem na uvedené má žalobce za to, že žalovaný nezjistil v rozporu s § 3 správního řádu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nezabýval se aktuální a stále se vyvíjející politickou situací v Turecku a jejího dopadu na kurdskou etnickou menšinu.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, z něhož citoval a zdůraznil, že situaci Kurdů v Turecku se v napadeném rozhodnutí věnoval a zajistil si dostatek informací, které se této problematice věnují. V Turecku dochází k různým jevům vycházejícím z rozepří, které doprovází praktické soužití etnických menšin a většin ve všech státech světa, kde je občanská společnost vnitřně etnicky rozdělena. Kurdové však v Turecku nečelí cílenému pronásledování, jakožto ani hrozbě vážné újmy a nejde ani o osobu žalobce, který by takové problémy měl pociťovat. Tvzení žalobce, že jsou v Turecku nelibé nálady vůči Kurdům, jsou tvzení sice pravdivá, ale obecná, která však nemají žádnou přímou souvislost s ním a žalovaný tedy považuje odkazy na internetové články či na výňatek z Lidových novin, za irelevantní s ohledem na jeho případ. Kromě jiného, jak uvádí ustálená judikatura, nedodržování lidských práv obecně ještě samo o sobě nedokládá pronásledování či možnost vážné újmy, ale vždy je prvotní a zásadní výpověď žadatele o azyl, ze které se při posuzování daného případu vychází.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařizení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného

zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nesdělil. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

5. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 23. 8. 2021. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů k podané žádosti a v pohovoru žalobce uvedl, že je státním občanem Turecké republiky, je kurdské národnosti, vyznává islám. Nikdy nebyl členem žádné politické strany a ani nemá nějaké politické přesvědčení, Je svobodný, bezdětný. Posledním místem bydliště ve vlasti bylo město Izmir. Turecko opustil na začátku srpna 2021 nákladním vozem. Cesta trvala asi 4 dny, následně ho řidič vysadil v České republice. Za cestu do ČR zaplatil 4 000 Euro. V Turecku pracoval na několika pozicích, v posledních měsících jako taxikář v turistické oblasti Cesme. Před cestou si nevyřídil všechny záležitosti, aby byl jeho pobyt v ČR legální proto, že nevěděl, kde a jakým způsobem tyto záležitosti vyřídít. V EU nemá žádné rodinné vazby. O mezinárodní ochranu žádá z důvodu rodinných problémů v Turecku. Jeho bratr a otec se k němu od dětství chovali hrubě, nutili ho pracovat a nepřáli si, aby chodil do školy. V poslední době vše gradovalo, jeho bratr mu dokonce jednou zlomil nos. Vybral mu i dívku, jejich sestřenici, se kterou se měl oženit. On si ji však vzít nechtěl, a proto od rodiny utekl. Na žádné státní orgány se s žádostí o pomoc nikdy neobrátil. Párkrát si stěžoval strýci, ale ten nemohl nic dělat. Napjatou rodinou situaci se rozhodl řešit tím, že utekl od rodiny do Cesme. Je přesvědčen, že pokud by se do vlasti vrátil, rodina by ho týrala. Problémy se nepokoušel řešit přestěhováním do jiné části země na delší dobu, protože jeho bratr má v Turecku kontakty a našel by si ho. Během jeho pobytu v Cesme ho nekontaktoval, ale proto, že měl vypnutý telefon a nevěděl, kde je. Provozoval práci taxikáře, avšak jednalo se pouze o sezónní zaměstnání. V minulosti nikdy neměl problémy se státními orgány. Žalobce dále sdělil, že i když to není důvodem jeho žádosti o mezinárodní ochranu, v minulosti se několikrát setkal s problémy ohledně své kurdské etnické příslušnosti. Když byl v kavárně, tak mu nějakí lidé řekli, že tam Kurdy nechtějí. Také když šel kamarádovi na svatbu, nějakí lidé mu tam řekli, že tam nepatří a ptali se ho, co tam dělá. Často slýchal, že se má vrátit na východ země. Žalobce nedoložil žádné dokumenty, doklady či jiné materiály.
6. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany jsou jeho problémy s rodinou.
7. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP – Turecko: Politická a bezpečnostní situace v zemi z května 2021, dokumentu Mezinárodní organizace pro migraci s názvem Turecko: Přehled situace v Turecku, z března 2021, Informace MZV ČR – Turečtí občané kurdského původu, ze dne 25. 11. 2020, Informace MV ČR s názvem Situace na turecké straně hranice, z dubna 2020, Informace Ministerstva vnitra Velké Británie s názvem Turecko: Zajišťovací mise v Turecku (Kurdové), z října 2019 a ze zpráv ČTK s názvem Také Turecko uznalo unijní pasy, ze dne 21. 8. 2021 a EU musí podle Erdogana předejít migrační vlně z Afghánistánu, ze dne 20. 8. 2021.
8. Ze správního spisu se podává, že v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu byla žalobci dána možnost se v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí seznámit se s uvedenými informacemi, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce této možnosti využil a nenavrhл žádné další podklady pro rozhodnutí a nevznel žádné námitky proti uvedeným zdrojům

informací a způsobu jejich získání, stejně tak neuvedl žádné další skutečnosti, které by měl správní orgán vzít v potaz.

9. Podle ust. § 12 písm. a) zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.
10. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.
11. K žalobním tvrzením žalobce, že sice není členem politické strany HDP, která je prokurdeskou politickou stranou, vůči jejímž členům probíhají různé restriktce, a že z jím citovaných článků lze vypožorovat zcela jasnou „náladu“ v Turecku ve vztahu ke kurdevským příslušníkům, krajský soud uvádí, že žalobce nikdy nebyl členem této strany, a ani v průběhu správního řízení netvrdil, že by ji podporoval. Rovněž netvrdil, že by vyvíjel jakékoli politické aktivity. Skutečnost, že politická strana HDP je prokurdeskou politickou stranou a žalobce je Kurd, nepředstavuje důvod pro udělení azylu ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu. Závěr žalovaného, že žalobce nebyl ve vlasti pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, je správný. V podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
12. Co se týká podmínek udělení azylu podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, krajský soud odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 36/2018-119, č. j. 1 Azs 358/2019-42. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že případné obtíže tureckých Kurdů nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, případně vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona. Námitky žalobce, že se žalovaný nezabýval aktuální stále se vyvíjející politickou situací v Turecku a jejího dopadu na kurdevskou etnickou menšinu, soud nesouhlasí. Krajský soud naopak dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. S ohledem na žalovaným řádně zjištěný skutkový stav, soud z důvodu nadbytečnosti neprovedl žalobcem navrhované důkazy. Shromážděné informace ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný odkázal na množství informací o Turecku (veškeré dokumenty jsou obsahem správního spisu), které potvrzují různé nesnáze vycházející z rozepří, které doprovází praktické soužití etnických menšin a většin ve všech státech světa. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že Kurdové v Turecku nečelí pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. Situace žalobce není výrazně specifická oproti tomu, čemu v Turecku čelí jiní příslušníci kurdevské menšiny a nejedná se tedy o pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. Soud v podrobnostech odkazuje na závěry žalovaného na str. 3 – 4 napadeného rozhodnutí, s nimiž se zcela ztotožňuje.
13. Soud shodně jako žalovaný dále dospěl k závěru, že po zhodnocení výpovědi žalobce o okolnostech jeho pobytu ve vlasti před odchodem ze země, posouzení jeho motivu k odchodu z vlasti a z výše citovaných podkladů pro rozhodnutí nelze dospět k závěru, že by mu v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu, doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li

v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

14. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu, za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
15. Smyslem a účelem doplňkové ochrany je poskytnout subsidiární ochranu a možnost legálního pobytu na území České republiky těm žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl udělen azyl, ale u nichž by bylo z důvodu taxativně uvedených v § 14a zákona o azylu neúnosné nebo jinak nežádoucí požadovat jejich vycestování. V odůvodnění této části rozhodnutí – strana 6 - 7 - žalovaný vycházel jak z informací od žalobce, tak z informací získaných v průběhu správního řízení z výše citovaných podkladů a lze se ztotožnit s názorem žalovaného, že žalobce neuvedl a ani správní orgán nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohla žalobci hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Nebylo rovněž zjištěno, že by žalobce měl v době svého pobytu ve vlasti či mohl mít po svém návratu do země původu jakékoliv problémy s tureckými státními orgány. Nelze rovněž dospět na základě zjištěných okolností k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu ve smyslu článku 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Pokud jde o žalobcem akcentované špatné postavení kurdské menšiny, je nutno poukázat na to, že Nejvyšší správní soud se opakovaně zabýval situací kurdské menšiny v Turecku i činností legální strany HDP a dospěl k závěru, že případné obtíže spojené s příslušností k uvedené etnické skupině a ke zmíněné politické straně (což ovšem není případ žalobce, který uvedl, že nemá nějaké politické přesvědčení a není členem uvedené strany) nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 písm. a) či b) zákona o azylu, případně vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 34/2011-154, usnesení č. j. 3 Azs 7/2015-31, usnesení č. j. 9 Azs 250/2015-23). Okolnosti týkající se stavu lidských práv, postavení kurdské menšiny a systému politických stran plynou i ze zpráv založených ve správním spise. Skutečnost, že žalobce je příslušníkem kurdské menšiny a sympatizantem strany HDP, není důvodem ani pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Krajský soud v podrobnostech odkazuje na přílehlavé závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí, s nimiž se ztotožňuje. Současně připomíná, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyčtené, a proto i ve vztahu k případnému udělení doplňkové mezinárodní ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu za situace, kdy se shoduje s názory žalovaného, odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
16. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[Zadejte text.]

17. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28.01.2022

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně